Začínáme s Moderním Webem

Jiří Lex

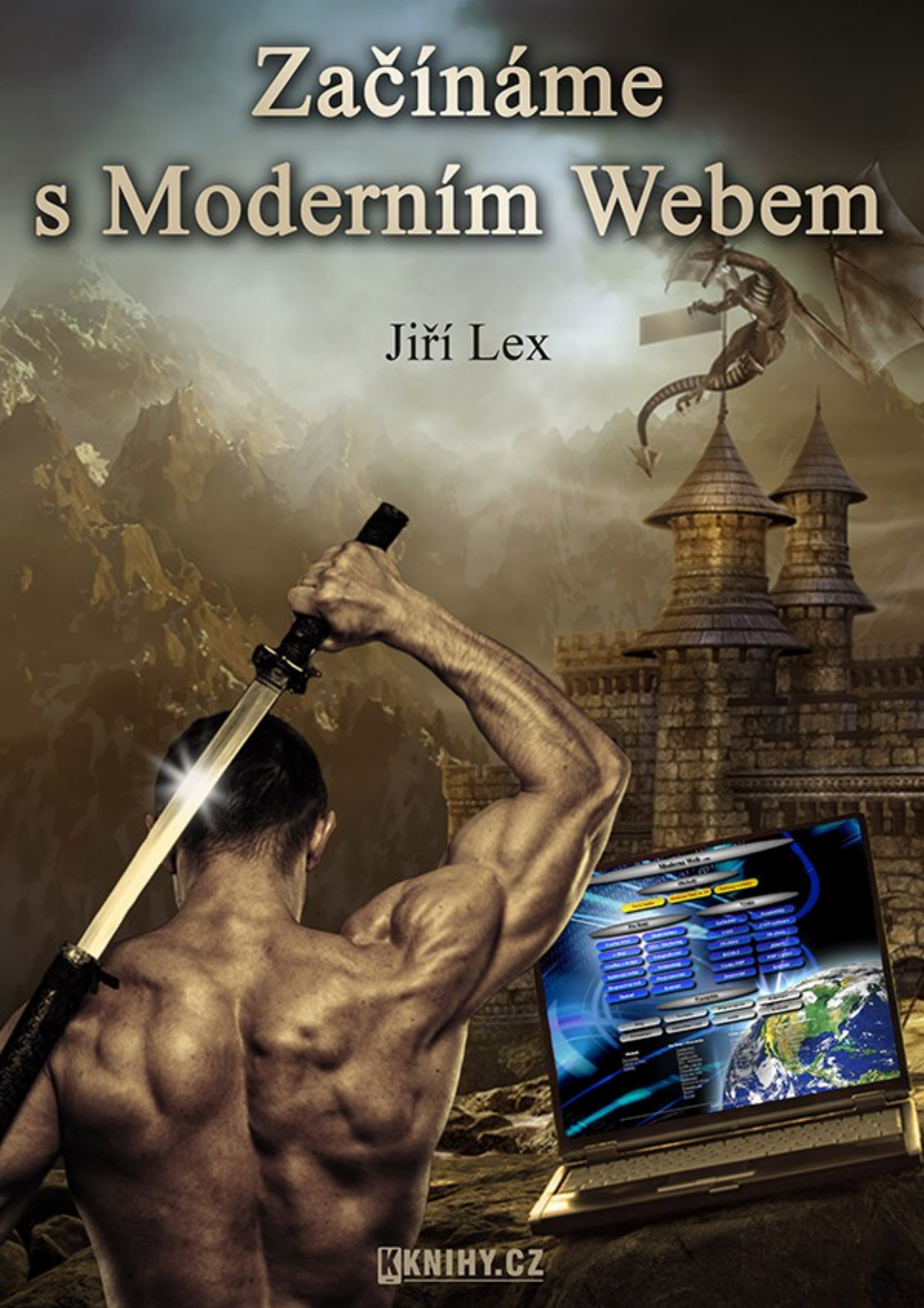

KNIHY.CZ

Začínáme s Moderním Webem
Jiří Lex
1. vydání
Vydáno v září 2016 jako 34. publikace nakladatelství
*Nakladatel: Pavel Kohout (*www.kknihy.cz*)*

ISBN:
epub: ISBN 978-80-88061-87-8
mobi: ISBN 978-80-88061-88-5
pdf: ISBN 978-80-88061-89-2

Moderní Web .com

Úvodem

1. Kniha spojuje dva světy. Svět fantasy a svět tvorby www stránek.
2. Část obsahu v knize má jen zábavný charakter, který pomůže čtenářům lépe pochopit souvislost her, učení a skutečné práce.
3. Kniha bude psána jako při výcviku ve světě nebezpečném, plném bolesti, smrti, monster, soupeření a válek.
4. Další obsah zde uvedený je založen čistě na dlouhých pozorováních a analýzách autora.
5. Pro zábavu při čtení a učení, bude kniha obsahovat i literární prvky z fantasy prostředí.
6. Aby se čtenáři udrželi v koncentraci, tak na první pohled nemusíte rozeznat fantasy téma od skutečných praktických rad při tvorbě www stránek.
7. Při čtení knihy si projdete krok za krokem postup tvorby webové stránky, kde na jejím konci budete mít plně funkční projekt.

Vítejte v bojové akademii

Chtěl bych vás přivítat v novém projektu od Moderního Webu. Pokud se díváte na tuto již v pořadí třetí knihu od Moderního Webu, pravděpodobně jste zatoužili podívat se do světa tvorby internetových stránek.

Svět tvorby internetových stránek je stejně jako každé jiné odvětví lidské činnosti příznivé, ale má i své stinné stránky. Při tvorbě www stránek narazíte na lidi, kteří vás budou obdivovat, pomáhat vám, podporovat vás, ale i na lidi, kteří vás budou testovat a srovnávat s ostatními.

Nebude to spravedlivý boj. Budete stát proti hráčům, kteří tu hrají už léta a porazili stovky takových, jakými jste vy.

Cílem této knihy je dát vám do ruky zbraň. Zbraň, se kterou budete moci bojovat. Většina z vás prohraje. Naším cílem je, aby to s vámi měli tito lidé co nejtěžší. Mým cílem bude z vás udělat co možná nejlepší bojovníky na poli tvorby www stránek a zejména oboru webdesignu.

Viděl jsem weby s neuvěřitelnými funkcemi. Viděl jsem weby, které dokázaly pracovat a analyzovat prakticky samy, s minimálním úsilím, ale stejně zanikly. Zanikly, protože byly tak složité a kolikrát i nevkusné, že na nich nikdo nechtěl zůstávat.

Nejsme tu jen kvůli vám. Obor tvorby www stránek je poslání. Poslání šířit informace. Poslání, které nejen vám, ale i vašim klientům pomůže nalézt nové zákazníky a obchodní partnery. Poslání, které vám pomůže být vidět a slyšet.

Kodex

Jedná se o důležitá pravidla, která je třeba znát. Věřím, že většina je poruší, dokonce drtivá většina z vás už jej porušila dřív, než jej poznala.

Kodex je tu od toho, aby ti, kteří chtějí a opravdu tomu věří, mohli fungovat v tomto světě s čistým svědomím a v klidu jít večer spát s pocitem, že udělali maximum.

Navíc zde tito vyvolení najdou základní instrukce jak se dostat k cíli, a to ve zdraví. Otázka zní, zda za to ten cíl stojí?

Pravidlo č. 1 (Nikdy nevěř nepříteli)

Chcete si založit webové stránky zdarma přes administraci, o které nic nevíte? Tak hodně štěstí. Automaticky se totiž řadíte mezi ty, kteří skončí dřív, než začali. Kdo si myslíte, že vytváří administrační systémy nebo portály, které vám dovolí si zdarma založit www stránky? Je to přesně vaše konkurence.

Pokud jste obyčejný řemeslník, tak se nic neděje. Krom toho, že vaše stránky nejenže nikdo nenavštíví, ale pokud na ně někdo náhodou narazí, pravděpodobně z nich uteče dřív, než stihnete zjistit, že tam vůbec byl.

Proč? Protože jste uvěřili, že na laciný web vám někdo přijde. Obzvlášť, pokud tam máte chyby, a to v lepším případě chyby designové. V horším případě můžete mít nevalidní zdrojový kód s tolika chybami, že vás ani Google nenajde, nebo přesněji, nebude chtít najít.

Vaše webové stránky tedy musí být energické, svěží a hlavně bez reklam, nad kterými nemáte kontrolu. Krom jiného musí i dobře vypadat a být přehledné.

Konkurenci nevěřte i z jiných důvodů. Mohou se tvářit jako vaši kamarádi a poradit vám přesně pravý opak toho, co byste měli dělat. Můžete je vyslechnout. Občas prozradí něco užitečného, něco, co jste nevěděli, ale dejte pozor. Zatím co je posloucháte, mohou se vám třeba snažit nabourat váš notebook. Dále také od vašich spolupracovníků (pokud jsou) sbírejte klíčové informace o sobě a o tom, co děláte. Záleží na prostředí, ve kterém jste.

Připomíná vám to trošku blbý film? I to se může stát. Jen zase nespadnout do paranoie, nenechat se ovládat strachem a vyhýbat se veřejnosti. To není dobrá cesta. Mezi lidi je třeba chodit. Zase ale nebýt úplně naivní. Stále žijeme ve světě, který je sice relativně stabilní a bezpečný, ale zase plný lží a podvodů. To bez pardonu.

Pravidlo č. 2 (Vždycky prohraješ)

Je to zvláštní, ale pokud se pouštíte do boje s někým, kdo má prostředky, o kterých se vám ani nezdá a morální zábrany asi jako divoká šelma, vaše fungování na stejném bitevním poli je jen jedna nevyhnutelná prohra za druhou.

I s tímto se dá fungovat. Jen je třeba s tím počítat už od začátku a vždy být připraven se vším skončit dřív, než spadnete do nějakého průšvihu, ze kterého nelze ven. Tj. protizákonná jednání, dluhy a někdy i ztráta zdraví (v našem oboru hlavně kvůli stresu).

Je to hodně důležité pravidlo a zároveň trošku k zamyšlení. Není dobré se pouštět do boje, pokud si nejste jisti, že vůbec máte možnost bojovat. Pokud jdete podnikat ze zoufalství s poslední korunou na účtu a bez vidiny nějakých zakázek, skončíte velice špatně.

Pokud máte nějaký větší základ, tak o něj pravděpodobně brzo přijdete. Je třeba se na to připravit a počítat s tím. Protože zisk máte teprve až poté, co vyhrajete nějakou bitvu a i pak můžete zjistit, že vás výhra stála až příliš. Ze začátku tomu tak většinou i bude, tj. víc investujete, než získáte. Hlavně času. Můžete patřit mezi výjimky, ale těch je opravdu málo.

Myslím, že žádná válka se nevyhrála za den. Museli byste být jeden z milionů, kteří vyhrají bez boje nebo jen s minimálním úsilím. V každé válce jsou ztráty. Jde o to se na ně připravit a věřte mi, bývají hodně bolestivé.

Můžou vás doslova opouštět přátelé, rodina, milenky (milenci) i životní lásky a zdraví. V neposlední řadě se lidé dokonce mohou obracet proti vám. Černá magie je všude a je třeba si na ni dát pozor. Ovládne vás, vaše známé a cesta získá úplně jinou podobu nebo i skončí.

Není to vždy tak hrozné, ale stává se to dost často, až příliš často. Je třeba se na to připravit a vytyčit si hranice, za které už nebude chtít jít. Ty hranice je důležité mít stále v hlavě a na vědomé úrovni. Když jste ve stresu, můžete na ně zapomenout. Myslete na ně. Pořád.

I zde je světlá stránka. Většinou za každou prohrou přijde něco dalšího. Nejen zkušenosti, ale pokud odejde třeba životní láska, přijde další, ta může zase odejít, ale dorazí pro změnu jiná atd. U přátel přijdete o ty, kteří nejspíš nebyli ti úplně ideální, odejdou ti slabí a objeví se noví, silnější.

Důležité je si uvědomit, že každá takto překonaná prohra vás posune dál. Řekněme, že většinou odchází ti, co s vámi nedokázali držet krok, či vám jinak překáželi v rozvoji. Je třeba se připravit, že tito lidé a i věci budou mizet. Připravte se na to! Spíš po duševní stránce, na úrovni smíření. Hlavně nespadnout do strachu o přátelství a milování. Tento strach právě naopak většinou vede ke ztrátě. Dá se jí zabránit. Znáte to, jeden den se pohádáte a druhý jste zase v pohodě.

Spíš jde o to, že můžete o druhém zjistit určité charakterové vady, které můžou být krapet v rozporu s tím, co je pro vás přijatelné. Dále jde také o vady typu závist, hloupost, ale i jen neznalost či skrytá zlomyslnost, které si navíc jedinec ani nemusí být vědom. Našlo by se toho víc. Lidé se mění, takže ztráta nutně nemusí znamenat ztrátu, ale třeba jen dočasné odloučení apod.

Nejednou jsem dokonce zažil chování opravdu daleko za hranou. Později jsem zjistil, že ten člověk to považoval za společensky nutné a i přijatelné. Společensky možná. Osobně ho to ale ničilo a každým dnem se vzdaloval od svého okolí. Vzdaloval po stránce sdílení a soužití. Takoví lidé zůstávají sami, a to i když kolem sebe mají spoustu lidí. Většinou takoví lidé jen čekají na příležitost, aby si něco utrhli pro sebe, ale nepomůžou vám, když jste v úzkých. Týká se to i vás. Tzn., můžete, na této cestě ztratit i sami sebe, pokud přestanete myslet na druhé. Druzí pak přirozeně přestanou myslet na vás a už tušíme kam to celé povede. Ke konci této cesty.

Pravidlo č. 3 (Vybuduj si pevnost)

Je třeba si vybudovat pevnost. Potřebujete místo, kam se při vašich výpravách můžete vrátit. Vyléčit rány, odpočinout si, nabrat síly a vyrazit znova do boje.

Vaší pevností musí být logicky místo, kde si tyto potřeby splníte. Nejčastěji domov, kancelář, oblíbená hospoda či bar. Možná ještě vhodnější je sportovní klub, okruh vašich přátel či váš pracovní kolektiv. Hodně často, třeba u mě, je to také cesta do přírody, pěkný film, krátký spánek, dobrá počítačová hra a povídání s rodinou či přáteli. V západních zemích ta pevnost bývá třeba i návštěva u psychoterapeuta.

Pro začátečníky může být pevností i druhé zaměstnání. Není úplně dobré jít do tohoto, nebo i jiného oboru, aniž byste měli druhý zdroj příjmů.

Může se stát, a stává se to docela často, že takové místo nemáte. Třeba přijdete domů a musíte znova pracovat nebo vás budou obtěžovat spolubydlící. Mezi přáteli můžete být ta černá ovce, kterou si všichni jen dobírají, a od přírody jste tak daleko, že ani nevíte, jak vypadá strom.

Bez své pevnosti dlouho nevydržíte. Někdy možná ano, ale kde je lepší čelit vlkům? U ohně uprostřed volné přírody anebo za hradbami pevnosti?

Opravdu není dobré pořád pracovat. Odpočinek je nutný. Dokonce i rodina a přátelé. Setkávám se s názory, že dospělý člověk může a dokonce musí pracovat 16 až 20 hodin denně. Je to čistě na vás, ale podle mě má rodina a koníčky své nepostradatelné místo i v životě dospělého člověka.

Děti je třeba vychovávat, věnovat se jim, pomáhat jim, učit je. V učení dětí nespoléhat jen na školu. Pokud děti nemáte, je třeba mít možnost vycestovat za hranice práce a být mezi lidmi, kde se můžete seznámit právě s tou osobou, se kterou můžete mít jednou děti apod. Dřít od rána do večera je spíš dobrovolné otroctví, které jde zvládnout, ale myslím, že ne dlouho.

Navíc, nejeden dobrý nápad jsem dostal právě v prostředí klidném. Vlastně nikdy jsem jej nedostal ve stresu a v plném pracovním nasazení. Vždycky tam musel být nějaký mezičas či konzultace s kolegy nebo zamyšlení u oběda. Toto je fakt, který váš šéf či klient nikdy nevymaže. Jednoduché nápady ano, ale většinou ne něco sofistikovaného a nového.

Ve stresu můžete pracovat jen v případě, že děláte rutinu anebo vám známé věci. Pokud chcete vymyslet něco nového, potřebujete klid a čas. Samozřejmě i patřičné vzdělání. Myslím, že není možné vyslet něco o čem nic nevíte.

Pravidlo č. 4 (Braň svojí pevnost)

Opravdu se může stát, že bude vaše pevnost napadena. Úmyslně, ale třeba i jen shodou náhod.

Například vám vyprší nájemní smlouva a nebudou ji chtít prodloužit, protože na vaše místo už dlouho chce někdo jiný, nebo budete nucen se kvůli práci odstěhovat od přátel či rodiny…

Dále i drobnosti. Dohrajete svou hru. Umře vám pes, s kterým jste chodili na procházky. Či již zmíněnou přítelkyni vám začne svádět někdo jiný (v nejlepším případě váš kamarád).

Někteří podnikatelé mohou vyprávět i o horších věcech. Třeba i podplacení vašeho spolupracovníka, zaměstnance a někdy obyčejné vynášení informací z vaší firmy ven. Právě třeba ke konkurenci apod.

Proti všem těmto vlivům je třeba se bránit. Udělat taková opatření, aby k tomu nedocházelo nebo pokud k tomu dojde, tak aby dopad byl co možná nejmenší.

Těžké radit, protože situací může nastat spousta a vaší pevností může být cokoli.

Obecně vzato, nejlepší je svou pevnost schovat a nikde o ní nemluvit. Další možností je mít těch pevností více. Pokud bude jedna dobita, musíte mít další.
Tj. pokud není třeba ideální počasí na procházku, tak si zacvičím doma.

Dobití pevnosti je jen metafora s tím, že ji můžete další den získat zase nazpět. Což také jde. Milenka odejde a zase přijde. Počasí se za týden zlepší. Hru si dáte znova nebo koupíte novou.

Jak jsem psal, nesmíme být úplně naivní. Televize nám tu a tam ukáže i násilí, vydírání a záhadná úmrtí. Setkáte se s výhružkami. V dnešní době jsou většinou skryté v kontextu. Pozor. Už i padouši se bojí mluvit narovinu. V drtivé většině případů se ale bude jednat o snahu vás odradit či zastrašit. Je na vašem posouzení, jak se zachováte.

Vaše reakce mohou být různé. Spíš je na řadě ta věc, co máte v hlavě. Nechat se zastrašit tedy určitě ne, ale můžete se třeba stáhnout a zjistit si více. Popřípadě i konzultace s veřejnou správou není od věci. Výhodou jsou opět kontakty a informace. On i ten místní šerif či velitel posádky nebo strážnice může být bezmocný či jinak pochybný. Záleží stát od státu, region od regionu. Takže zde opravdu opatrně. U nás to je si myslím v pohodě a dobrou radu i po této stránce si myslím dostanete vždy. Někdy rovnou i pomoc.

Pravidlo č. 5 (Včas se stáhni)

Musíte vědět, kdy je načase vrátit se do své pevnosti. Některé bitvy trvají déle než jeden den. Už i Římané věděli, že na konci dne musí po dlouhém pochodu vystavět aspoň provizorní opevnění. Nikdy totiž nevěděli, kdy je v noci někdo přepadne. Dost často si podnikatelé na noc třeba vypínají telefon…

Jak jsem již psal, nebudu tu propagovat, že máte pracovat jen 8 hodin denně a pak jít dělat něco jiného. Je to opravdu různé. Někdo dokáže pracovat 12 až 16 hodin denně. Viděl jsem ale i kluky, kteří pracovali jen 4 až 6 hodin denně, zase ale moc nevydělali. Je to na vás. Nicméně, je to váš život, ne někoho jiného. Rozhodujte si o tom sami. Pokud nemůžete z nejrůznějších důvodů rozhodnout, je načase dát si ruku na srdce a říct si, zda není čas na nějakou změnu.

Neexistuje na to jednotná míra. Jeden den vás třeba někdo neustále okřikuje, do toho máte náročnou schůzku a na závěr se dozvíte, že jste vydělali za měsíc jen tolik, abyste další den mohli začít zase od nuly. Po takovém dni je dobré skončit dřív a někdy i pár dní z pevnosti vůbec nevycházet.

Ono se říká, nevzdávej se, ale někdy může být cena příliš vysoká. Proto je dobré se stáhnout třeba dočasně a následně znova převzít iniciativu. Záleží případ od případu. Vždy se snažte používat hlavu a hledat informace. Navíc informace jsou náš obor. Bacha však na dezinformace. Čerpejte z více zdrojů.

Pravidlo č. 6 (V pevnosti nezůstávej dlouho)

Naše pevnůstky mají jeden velký problém. Dost často se nám z nich nechce chodit ven, ale ven musíte. Nejen, že pevnosti většinou nevydělávají, pokud to není třeba vaše druhé zaměstnání, ale také proto, že vás v ní může napadnout nepřítel, třeba uprostřed alkoholového opojení v hospodě.

Tohle přirovnání je spíš na vaší fantazii, ale můžete v hospodě o svém obchodním partnerovi říct něco, co mu může schovaný, již zmíněný, informátor předat dál, a věřte mi, že kolem vás tihle lidé budou. Navíc, čím víc s nimi budete, tím spíš se prořeknete a můžete být i plně při smyslech.

Daleko nebezpečnější je, že vás vaše pevnost časem omrzí. Přestane vás bavit. Sami si ji zničíte. Čím více totiž něco děláte, tím více vás to přestává později naplňovat. Cesta domů či na vaše oblíbené místečko musí být za odměnu po dlouhé práci či jako únik ze špatného světa do toho vašeho dobrého, když už to není venku únosné.

Pravidlo č. 7 (Buduj jen bezpečné pevnosti)

Někteří podnikatelé mají i více rodin. Taková zajímavá vsuvka. Je to hlavně vedlejší produkt toho neustálého vyhledávání či budování nových pevností.

Další problém je, pokud je vaší pevností droga, alkohol nebo jídlo. Dost často se můžete dostat do situace, kdy prostě musíte na ty dva dny zmizet a schovat se v pevnůstce. Zkuste dva dny neustále jíst, pít, a to každý týden či několikrát do měsíce. Nebude na vás pak dobrý pohled a z pevnosti se stane spíš škodná, nebo také vaše osobní vězení či mučírna, pokud vaše pevnost nebude vyloženě nebezpečná.

Zde jsme právě narazili na to, proč do nás všichni perou ten zdravý životní styl. Přemíra jídla a pití nevede jen k vizuálním komplikacím, ale i k vážným nemocem.

Bohužel to platí i u partnerů. Pokud je váš únik sex, sice to hned neomrzí, ale můžete spadnout do jevu, pro který nemám název. Je to jev, při kterém hledáte větší a větší extrémy, protože už vás neuspokojuje totéž co předtím. Navíc s přibývajícím věkem to je horší a horší. Takže nakonec končíte v posteli s 3-4 partnery najednou a kolikrát ani to nestačí… Myslím, že to končí většinou impotencí. Dočasnou, ale někdy i chronickou.

Pravidlo č. 8 (Nepodváděj)

Ve skutečnosti je to sporné pravidlo. Narazil jsem na takové, kteří to dokonce propagují jako nezbytné. Já si myslím, že je to past. Pokud totiž jednou podvedete a projde vám to, můžete získat větší chuť a chtít víc. Obzvlášť pokud z podvodu hodně získáte.

Znám příklad jedné podnikatelky, která dostala opravdu hodně, ale když šlo do tuhého, tak ji v tom nechali a skončila ve vězení. Takže podvádí asi jen ti, co v tom umí chodit. Já to nikdy nedělal a ani neuměl, takže vás to učit ani nemůžu. Můžu dát ale několik příkladů jiných nejmenovaných lidí, kteří díky tomu dopadli špatně. Získali sice peníze, ale ztratili něco jiného...

Podvodníci se často dostanou do situace, ze které není cesty zpět. Je to hodně schované pod slovem skryté vydírání. Někdo, a věřte mi, že se to stane, si zapíše to, co jste udělal. Jednou, až to budete nejméně čekat, to vytáhne a požádá vás o laskavost, do které byste jinak nešel. Což vyvolá řetězovou reakci. Ta laskavost může být něco, co na vás zase může později vytáhnout, už se z toho nedostanete. Leda byste se šli sami udat a i pak musíte kolikrát držet hubu, jinak se vám to vrátí odjinud.

Můžu vás ale uklidnit. Pokud podvádíte od rána do večera, časem si zvyknete. I takové jsem potkal.

Můžete se i naučit v tom chodit. Sice se z vás pak stane taková ta zombie bez emocí, citů, ale žijete si kolikrát jak prase v žitě a plníte si i své sny. Ti, co vás odhalí a sami nepatří do vaší party, vás pak většinou brzo opouští. Což ale vede k již zmíněnému efektu, že si najdete někoho ze své nové party a jedete dál… I to je život. Za ale poměrně vysokou cenu. Ztráta chuti, citu a určitá nemožnost pocítit naplnění. Nikdy nebudete mít dost. Dostenete se do jiného světa. Budete mimo realitu. Dá se říct, že přijdete o rozum, nebo jeho část. Ne na úrovni bláznů, ale spíš budete podvod považovat za správný a možná i nezbytný. Opravdu jím není.

Jinak ale pozor, v některých zemích jsou podvody nezbytné, abyste vůbec mohli fungovat a dostali nějakou zakázku.

Ještě vsuvka. Jak je to s tou emoční zombie… Jednou se takový podvodník, který už toho má za sebou hodně, probouzí a zjistí, že chutě má jiné nebo spíš žádné či slabší. Pocit radosti i smutku je utlumen či dokonce posílen. Ztratíte vyrovnanost. Celkově takový člověk začne přehlížet až pohrdat lidmi ve svém okolí, či je v opačném případě neustále až dychtivě vyhledávat. Myslím, že tito lidé se obrní. Sami totiž nevědí, koho budou muset podvést příště, tak raději potlačí schopnost empatie, a tedy i hlubších citů, jako je láskam nebo naopak vše umocní na nezdravou úrovneň.

Někdy ji naopak hledají, ale cítí větší strach, což je nutí se chovat nadřazeně, poníženě či jinak nevhodně. Většinou to druhá strana obratem pozná a vztah trvá krátce či vůbec nezačne. Nebo ne s každým. Jsou i výjimky, ale musí si ten člověk najít pak někoho stejného jako je sám. Zní to trochu vtipně, ale jen do doby, než druhá strana začne podvádět vás. Viděl jsem ale už tak velkou apatii, která vedla k tomu, že to bylo podvedenému jedno. Pokud vám to jedno není, stále máte naději.

Poslední průser na tom celém je, že aby byl dostatek lidí stejných jako podvodník sám, tak nutí podvádět i ostatní. Což vede k opravdu nebezpečnému šíření a množení podvodů.

Ale musím poznamenat, že i když jste se třeba v životě nedopustili podvodu, i tak se můžete dostat do stavu zombie. Tj. pokud čelíte, či jste čelili, až příliš mnoha útokům ze strany jiných zombie. Myslím, že tento stav je vratný, narozdíl od těch filmových. Jen to trvá roky, než se z toho dostanete. Většinou se z toho dostanete až po výhře. Tj. až budete za vodou nebo naopak, až odejdete třeba do důchodu nebo nějakého stabilního a klidného zaměstnání.

Pokud patříte mezi ty poctivé, stav zombie je v mnoha případech jen dočasný. Většinou stačí dlouhá dovolená, ale taková ta pravá. Tj. bez práce a špetky stresu. Otázka zní, zda vám ji okolí umožní. Pokud je vaše okolí samý zlomyslný podvodník, tak vám nic takového nedopřeje a vy tak akorát spadnete hlouběji do tohoto stavu, protože si vyčerpáte dovolenou, aniž byste si odpočinuli.

Nově musím ještě dodat, že po dovolené, se po návratu do stavu zombie dostanete poměrně rychle zase zpět, pokud nezměníte nějakým způsobem váš postoj k danému problému. Získáte sice energii na několik týdnů, ale pokud nic nezměníte, nebo nemůžete, můžete se aspoň těšit na další podobnou dovolenou. Tento neustále se opakující proces vás navíc obrní a naučí v tom chodit. Zvyknete si a přestanete se s toho třeba hroutit. Což je základ. Pak můžete dělat další kroky vedoucí k zlepšení dané situace.

V poslední řadě. Podvodník prakticky nikdy nevymyslí nic nového, nic užitečného. Leda tak další podvod. Pokud chcete budovat, tvořit a vymýšlet nové věci, je třeba nepodvádět. Užitek sice nebude hned, jako při podvodech, ale časem si ten svůj užitek najdete. Neplatí to vždy, ale minimálně vás to posune dál vždy tím, že získáte nové zkušenosti. Stanete se lepším.

Pravidlo č. 9 (Hledej spojence)

Důležité pravidlo. Sice i mezi spojenci najdete občas někoho, kdo vás zradí, ale i tak jsou potřeba. Nejlepší jsou lidé z příbuzných oborů. Vy třeba děláte webdesign, tak potřebujete najít někoho, kdo vám s tím vším pomůže, pokud nebudete zrovna moct či toho budete mít hodně.

Dále potřebujete také grafika, programátora, fotografa a někoho přes marketing. Také různé externí firmy, od poskytovatelů softwaru, přes webhosting, po již nepříjemnou konkurenci.

Mí oblíbení spojenci jsou ti, kteří už uspěli nebo naopak ti, kteří mě potřebují nejvíce. Tj. třeba lidé co jsou dlouho na úřadě práce apod. V obou případech můžete narazit. Proto je třeba si spojence vždy ověřit. Většinou tak, že jim dáte neškodnou zakázku a čekáte, jak to dopadne.

Metod na prověřování je více. Optáte se, přečtete recenze atd. Někdy, pokud je ta možnost, tak i pozorujete nebo se s dotyčným dáte i do jiné činnosti, než je obchod. Třeba právě hry a sport. U těch recenzí pozor. Recenze může být podvodná. Dnes není problém podplatit pár desítek lidí a udělat pomlouvačnou kampaň. Nakonec je nejlepší si udělat názor vždy sám.

Spojenec vám pomůže, když bude třeba. Není dobré být sám, a to ani, když můžete čekat podvod. Někdy jste v takové fázi, že vybíráte své spojence podle toho, jak velký podvod od nich můžete čekat. Někdy víte, že vás může podvést, ale víte, že ten podvod bude malý.

V neposlední řadě jsou vašimi spojenci i vaši zaměstnanci, brigádníci, rodina, přátelé apod.

Pravidlo č. 10 (Nevzdávej se)

Možná lepší by to bylo jako pravidlo č. 1, ale tady na závěr vypadá lépe. Je to poslední pravidlo, které si napíšeme.

Toto pravidlo má také své meze. I když zní: *„Nevzdávat se“*, není to vždy dobré pravidlo.. Viz pravidlo č. 2. Možná lepší znění by bylo: *„Nevzdávat se, dokud to půjde.“* Tj. dokud opravdu neprohrajete, nedostanete se na limit, který jste si dali. Tj. spodní hranici, za kterou už nechcete jít.

Pokud jste této hranice nedosáhli, tak nekončete. Často se stává, že lidé skončí jeden dva kroky před cílem. Viděl jsem to opravdu často.

Používejte i rozum. Hranici si můžete sami tu a tam změnit dle nových poznatků a situace. Nebojte se měnit názory. Například, pokud vám někdo míří na hlavu, tak odpor je hloupost, ale až zmizí za rohem, můžete se vrátit zpět ke své práci. Možná lépe, když zaútočíte obratem pro změnu zase vy. Pozor však na situaci, či mojí metaforu, používejte hlavu. Hlavně se přizpůsobit a v klidu změnit strategii. Dle síly protivníka.

Ve chvíli, kdy jste smířeni s tím, že opravdu půjdete až do konce, občas vás překvapí, když už nevidíte cíl, i když v zásobě toho máte ještě hodně, ale jste unavení, a najednou z ničeho nic se něco objeví a poskočíte raketově kupředu.

Vše, pokud to je možné, dotáhněte do konce. Motivací je opravdu hodně. Má nejoblíbenější je třeba ta, když se díváte na ty, kteří by vás chtěli vidět, jak skončíte a vy jim tu radost nedopřejete.

Zde jen pozor, abyste neporušili pravidlo č. 2. Hranici si hlídejte. Pokud to dál nepůjde, tak si dejte

pauzu a později zkuste jiný obor či vše od znova od začátku, ale úplný konec většinou nastává až s vaší smrtí. Samozřejmě pokud neporušíte pravidlo č. 2 anebo 8. Tj. pokud nespadnete hluboce do dluhů či podvodů.

Ve výsledku. Pokud dodržíte všechna tato pravidla, můžete bojovat pořád dál, a to i když prohrajete.

Když ztratíte cestu a nevíte, kde jste udělali chybu, můžete se vrátit zpět a začít znova. I to se stává často. S tím rozdílem, že úplně od nuly nezačnete. Budete mít za sebou čistou minulost, nějaké projekty a kvanta zkušeností.

Víš, do čeho jdeš?

Pokud nevíte, do čeho jdete, tak skončíte dřív, než jste začali a to hodně rychle.
Musíte vědět, kdo je váš nepřítel, i jak proti němu bojovat. Dále také poznáte své spojence a celkově se naučíte řešit problémi.

Kde začít?

Tuto kapitolu bych mohl opakovat pořád dokola, zněla by vždy stejně a stejně bude vždy dost těch, kteří se ji nikdy nenaučí. Proto ji vezmu trošku jinak.

Je mnoho míst kam zajít a ještě více zdrojů z kterých čerpat.

Nejlepší jsou školy. Máte zde možnost soupeřit a porovnávat se s ostatními studenty. Taktéž se s nimi i navzájem zlepšovat a pomáhat si. Vše je pod dozorem profesionálů, a tedy i odborníků, kteří se sami neustále zdokonalují.

Obrovská výhoda škol v praxi spočívá právě v kolektivu, ve kterém jste. Máte zde možnosti, které jinde nejsou. Můžete zde poznat nejen své budoucí soupeře, ale hlavně tolik nezbytné spojence. Poprvé zde můžete dát dohromady partu lidí, s kterými později budete vyrážet ven na vaše budoucí výpravy.

Ne všechny školy jsou dobré, ne všichni jsme měli to štěstí a dostali se na ně. Jiní se na ně možná dostali, ale jak jsem již naznačil, úroveň nebyla třeba taková, jakou byste potřebovali. Nejčastěji kvůli svazujícím pravidlům či pomalé výuce, která jde takovým tempem, aby stíhal i ten nejpomalejší z vás.

Vždy doporučuji školu dokončit. Není dobré odcházet předčasně. I tací jsou, ale věřte mi, je jich drtivá menšina. Menšina těch, co nakonec uspěli.

Pokud se ovšem chcete pohnout dál, nemůžete zůstat jen u toho, co se naučíte ve škole. To je dnes opravdu jen základ. Je třeba rozšířit své znalosti o další zdroje.

Pokud jste tedy neměli to štěstí na dobrou školu, můžete vyhledat školící centra. Výhoda takových center je opět odborný dozor, stejně jako na školách, ale rozdíl je v tom, že se věnujete jen té své látce, svému oboru a to kolikrát každý den po několik týdnů.

Nevýhodou bývá cena. Zde už poprvé musíte mít nějaké zdroje, a většinou ne malé, k tomu, abyste vůbec mohli začít. Pokud máte tu možnost, tak neváhejte a vzhůru na školení.

V případě, že nemáte peníze nebo jich je málo, zamyslete se. Je načase se podívat jinam. Pokud nemáte peníze, přichází na řadu něco, co vás může srazit na kolena, ale i vystřelit dopředu před ostatní. Zatímco všichni se budou učit to samé, teprve až třetí možnost vám otevře příležitost být lepší než ostatní.

Tou možností je koupit si knihy či jít na internet a začít se učit sám. S tím, že na internetu, který je většinou úplně zdarma, nejsou ty zdroje většinou příliš spolehlivé a informací je tam tolik, že se v nich nemusíte vyznat. Kolikrát vás tak internet může dovést do slepé uličky, ze které se můžete buď vrátit, ztratit tak spoustu času anebo zde skončit.

Lepším zdrojem jsou tedy určitě knihy.

Existuje i čtvrtá cesta a asi ta nejlepší, ale také nejvzácnější. Někdy, pokud máte to štěstí, můžete znát či narazit na někoho, kdo už v oboru, do kterého se chystáte, pracuje roky. Může to být osoba či firma. Pokud tuto osobu či firmu naleznete a ona bude ochotná vás vzít do učení, nejen že nebudete sami při výuce, ale navážete na práci někoho, kdo je či byl aspoň relativně úspěšný.

Proč relativně. Jde o to, že každá (skoro každá) firma či jednotlivec vám budou tvrdit, jak se jim daří. Některým se opravdu i daří. Otázka je, za jakou cenu a zda vám opravdu budou chtít pomoci? Zde vzniká riziko. Můžete se dát do služeb temné strany a ani nebudete vědět, jak jste se tam dostali.

Co s tím? Nejlepší je od každého něco. Škola, školení, knihy a také se nechat zaměstnat u nějaké firmy, která vám dá lekce z praxe. Při lekcích z praxe se vždy dívejte na to, co jste se naučili z knih či ve školách a porovnávejte to s tím, co vás učí ostatní. Někteří, pokud si nejste 100% jistí, že vám chtějí pomáhat, vás mohou i záměrně učit chyby. Toto se v menší míře stává i na školách a i v knihách. Proto si vždy vše sami ověřte a vyzkoušejte.

Budou třeba zbraně

Vaší zbraní jsou vaše znalosti a tedy i informace. Čím víc budete mít informací, tím víc s nimi můžete pracovat a používat je.

Například dostanete do ruky projekt a hned bez přemýšlení budete vědět, co s ním dělat. Nebo jak jej vylepšit, či kde je problém, pokud nefunguje. Takto by se informace měly používat. Tj. k hledání odpovědí a řešení problémů.

Informace se dají i zneužívat. Je třeba to vědět, abyste se proti tomu mohli bránit. Tj. jsou lidé, jak jsem již napověděl, kteří sbírají informace o jiných lidech a zneužívají je pak k činnostem na hranici, ale častěji za hranicí morálky a i zákonů.

Obrana je vlastně jednoduchá. Nedělejte nic, co by mohlo někomu vadit anebo by to na vás někdo mohl někdy použít. Pozor. Někomu může vadit i to, že děláte všechno dobře. Většinou je dobré si těchto lidí nevšímat nebo se jim vyhnout a jít dál, v klidu i za cenu ztráty případné zakázky.

V dnešní propojené době to je logicky problém a někdy může někomu vadit třeba i jen to, že vůbec děláte svou práci. Nedej bože, abyste ji nakonec děli lépe než ostatní.

Takže co s tím? Třeba já jsem si dlouho myslel, že stačí, když naučím ostatní to, co umím. Do určité míry to zmírnilo dopad, ale většinou vyhrálo ego či přirozená lidská lenost se učit a stejně se intenzita útoků zvedla.

Řešení je jiné. To nejlepší si nechávejte na později. Tj. buďte průměrní. Učte se a teprve až dostanete pocit, že už jste tam, kde jste potřebovali, teprve pak začněte používat ty nejlepší zbraně. Dost často, pokud jste na dosah vrcholu a vytáhnete jednu z tajných zbraní, nepřítele to zaskočí, ustoupí anebo se jen na chvíli zapomene. Vy tak získáte potřebný čas na to vyrazit dál za svým cílem.

Připomínám. Ty nejlepší zbraně si nechávejte na poslední chvíli. Kolikrát pak zjistíte, že nakonec ani nebyly třeba a můžete si je nechat na jindy jako nouzové řešení.

Pozor však na sílu vašich zbraní. Někdy můžou překvapit i vás samotné. Některé zbraně můžete vypustit jen jednou a zničí nejen vašeho nepřítele, ale i vás samotné… pořád máme na mysli informace (znalosti).
Například. Vydal jsem knihu. Někdo ji začal kritizovat. Tak jsem počkal pár měsíců, vydal další knihu, ještě lepší a dorazil kritiky i aktualizací vlastních stránek o 3D technologie. Ono, pokud si někdo někoho koupí či podplatí, někdy to má i své hranice. Třeba si zaplatí jen jednu recenzi či akci na týden. No tak vám pak stačí jen počkat, až ta kampaň skončí a pak odpovědět. Nejlépe tím, že se zlepšíte či posunete dál.

Samozřejmě, ono se to dá otočit. Můžete sbírat informace o podvodech druhých a pak je používat proti nim. Ale toto dělají ti špatní. Celkově se pak pustíte do hry, která je trošku na jiné úrovni, než bude většina z vás kdy připravena hrát. Navíc to je pak hra, ze které nebývá cesty zpět. Stáváte se hrozbou, která může někomu vadit. Nedoporučuji se do tohoto kdy pouštět. Lepší je zdokonalovat sám sebe a sbírat jen znalosti, které můžete využít při vaší práci. Následně pak odpovědět ještě lepší prací. Bacha, aby toho pak nezneužíval i někdo, kdo vás chce posouvat dál. Je to pozitivní zneužití, ale stále zneužití.

Pokud máte příliš znalostí, stáváte se také hrozbou, ale už tou pozitivní. Tj. tím, kdo je lepší než ostatní. Velice pěkné na tom všem je, že pokud vás někdo zkusí porazit nebo se s vámi měřit, většinou vždy prohraje či je donucen jít za hranu pravidel a zákonů. Pokud někdo překročí tuto hranici, otevřou se vám nové možnosti obrany i noví možní spojenci. Tj. státní orgány i veřejné mínění.

Informace a znalosti sbírejte a hlavně hned nevypouštějte. Čím víc jich máte, tím máte lepší výzbroj a tedy prostředky, jak bojovat nebo se bránit. Stále máme na mysli znalosti o vás a vašem oboru. Znalost nepřítele je také dobrá, ale temná strana pracuje se strachem a je také impulzivní. Může se vás začít bát a v nějakém záchvatu vás i napadat a ničit. Pokud je silnější, je to problém. Proto raději zbrojte sebezdokonalováním a ne tím, že budete sabotovat ostatní.

Vždycky se najde někdo lepší než ty

S tímto je třeba se smířit. Je nás tu několik miliard a vy jste jen jeden. Liší se to obor od oboru. Někdy být lepší nutně neznamená mít víc znalostí, nebo lepší pověst, ale třeba víc kontaktů a finančních prostředků.

Tj. pokud narazíte na někoho, kdo je lepší než vy, je třeba se jednoduše stáhnout. Jak jsem již napověděl v předchozí kapitole, soupeřit s někým takovým se rovná sebevraždě.

Je třeba si všimnout zmíněného paradoxu. Můžete být Michelangelo dnešní doby, ale stejně vás může porazit řadový malíř jen proto, že má větší zdroje.

Trochu nespravedlivé. Trochu to i poškozuje dnešní dobu, ale většinou s tím nic neuděláme, a proto je třeba pracovat s tím, co máte či si sami vyválčíte. Jen se z toho nehroutit. I takové lidi jsem potkal. Výjimečně inteligentní, výjimečně nadaní, ale skončili v lepším případě s flaškou alkoholu jen proto, že nemohli dělat to, v čem byli dobří nebo je porazil někdo, kdo byl horší ve svém oboru, ale měl dostatek zdrojů.

Setkal jsem se s názorem, že je třeba umět svojí práci prodat. Umět prodat by se měla vaše práce sama. Někdo může být lepší obchodník jen proto, že umí lhát či podvádět. Toto vás opravdu učit

nebudu. Mým cílem je z vás udělat co možná nejlepší ve svém oboru. Tak aby lidé vyhledávali vás a ne vy je.

Ne vždy je to takto nespravedlivé. Samozřejmě už na základních školách jste si museli všimnout, že tenhle kluk či tahle holka má pořád lepší známky. Pokud jste byli premiant třídy zrovna vy, tak se stačí kouknout o pár ročníků výš nebo na jinou školu a hned bychom měli pomalu chápat, na co narážím.

Ostatní můžou být lepší jen proto, že jsou třeba jen starší nebo se v oboru pohybují o něco déle. Také nějak začínali a to třeba v jiné době. Takže mohli mít úplně jiné podmínky apod.

Zde právě pomáhá systém a politika. Opravdu pomáhá a je to, nebo by mělo být, její hlavní náplní. Zajistit to, aby všichni našli své uplatnění. Nebo přesněji mohli najít. K tomu je třeba podpora, ale to odbočujeme.

Celkově je srovnávání s druhými blbost. Srovnávat a porovnávat tedy určitě ne, opravdu jsme každý jiný, ale učit se od druhých je něco jiného. Učení se z chyb, či lépe úspěchů, jiných je snad i klíčové.

Pokud je někdo lepší než vy, podívejte se v čem a poučte se. Pokud vám to dovolí. Zase nepřekračujte hranice a učte se jen to, co vám dá. Průmyslová špionáž není dobrá, vede to k dalším a dalším problémům.

Třeba, pokud je ten dotyčný tak dobrý, může špionáž poznat a záměrně vám předhodit dezinformace, které vás nakonec zničí jen proto, že jste měli dobrý pocit z podvodného úspěchu při jejich získání a mysleli si, že jsou bezpečné.

Sbírání zkušeností

Jako správný bojovník musíte nejdříve nabrat zkušenosti. Většinou se získávají s každým poraženým protivníkem.

Zde jen pozor na metaforu. Pokud by byl svět obchodu ideální, tak by stačilo při veřejných soutěžích ukázat ty nejlepší produkty vaší práce. Svět ale ideální není. Přiznám se, že mi taky trvalo, než jsem na to přišel.

Musíte se dívat, jak se válčí. V našem přídě, jak se válčí tvorbou. Neustále musíte něco dělat. Neustále něco vytvářet nebo zaměstnat někoho, kdo bude vytvářet za vás či možná lépe s vámi nebo i pro vás.

S každou hotovou tvorbou se něco naučíte. Nemusíte tvořit přímo pro někoho, ale vytvářet třeba reklamní díla. V případě webdesignu například webové šablony. Dále také zdokonalovat svůj redakční systém, pokud jej máte, či systém pro správu eshopů.

Tj. vytvářet další moduly, různé vzhledy a jiné funkce. V neposlední řadě budovat vlastní komunitu klientů a zákazníků. Dá se říct, že i fanoušků.

Nakonec se vše může rozrůst natolik, že vám dojde, že nemusíte jen a jen pracovat, ale opravdu cestovat. Cestovat za obchodem. Chodit po večírcích a tam se seznamovat s novými a novými lidmi.

Hodně populární je tento způsob v zahraničí, zejména na západě. Tzn. nesbírat jen pracovní, ale třeba i vztahové a společenské zkušenosti. V mnoha ohledech i politické, třeba při sdělování názorů. Vědět, kam až můžete zajít.

I špatné zkušenosti jsou k něčemu dobré. Stává se to často. Uděláte chybu, a to třeba i s dobrými úmysly, následně je třeba se z ní poučit. Občas, když jsme ve stresu, to není úplně automatické. Ve velkých stresech můžete upadnout až do apatie a tutéž chybu udělat několikrát za sebou.

Takže dalším krokem je také poznat, jak se chováte vy sami. Tj., vědět, kdy začnete dělat chyby a hlavně jaké, dále jak rychle je rozpoznáte a zda je dovedete napravit. Vědět, jak dlouho dokážete vydržet pracovat a zda se tato doba nedá protáhnout. Popřípadě, zda už nejste tak daleko, že třeba zanedbáváte rodinu.

Už jen kvůli tomuto procesu, nazvěme jej Školou života, je třeba zachovat klid a netasit zbraně, a už vůbec ne ty největší, dřív, než si tímto projdete. Někdy… vlastně často, možná i pokaždé to je bolestivé. Už jen kvůli tomu píšu tuto knihu. Je třeba to vědět. Je třeba vědět, že vůbec něco takového existuje a že se s tím setkáte právě, když se postavíte na vlastní nohy.

Sleduji to už hodně dlouho. Je to velice podobné jako posilování. Při posilování také zvedáte činky i přes bolest. Jen máte v hlavě, že včera jste je zvedli 30x a dnes tedy musíte také 30x. Ideálně třeba 32x. Pak odpočinek. Svaly se zregenerují a další dny znova.

Nakonec zjistíte, že vlastně pracujete jen s bolestí. Zjistíte, že existuje dobrá a špatná bolest. Dobrá bolest, pokud bolí svaly. Špatná, pokud bolí klouby či se bolest změní z tupé na ostrou apod. Pak je třeba regenerace a klid.

To se ovšem týká posilování. Při práci hlavou je to jiné. Stres má podle všeho vliv na celé vaše tělo včetně vnitřních orgánů. Takže mohou tu a tam budit zdání, že selhávají. S tím, že to není jen zdání, ale volání po nutnosti změny.

To, že vaše bolest je ze stresu, zjistíte tak, že vám doktor nic nenajde. Nebo možná něco naměří, ale nebude vědět co s tím či vám dá rovnou prášky na stres. Více to rozebírat nebudu, protože to je různé a navíc tam čuchám i jiné vlivy. Třeba špatné jídlo. Mezilidské vztahy. Sociální situace atd. Dokonce vám ve stresu mohou vadit i některé zvuky a světlo. Můžete být náchylnější k chorobám, a to i těm duševním.

Každý se chováme jinak, takže musíte zjistit, jak se chováte vy a do určité míry i poznat své hranice. Zde je ovšem opatrnost vaší alfou. Toto není hra a dopad stresu může být i trvalý. Myslím si, že zrovna ve stresu dochází v těle ke změnám. Tj. přizpůsobení se nové situaci i na fyzické úrovni, takže dochází do určité míry ve vašem těle k mutaci (změně, přeměně) a každá změna může vyvolat chyby. Pokud tělo nemá šanci tyto chyby opravit, tak mohou vzniknout vážné nemoci. Tato změna je právě doprovázená často i bolestí.

Výhodou lidí, kteří dělají pořád dokola totéž je, že těm tato změna stačí většinou jen jednou a pak ji už nemusí podstoupit vůbec, kolikrát až do důchodu.

Přesně toto jsou ta zranění, která si léčíte v již zmíněné pevnosti.

Hledání pokladů

Podle všeho jsme připraveni. Víme, na co si dát pozor a co nás čeká. Tak a teď důvod proč to sakra celé děláme.

Co je tedy váš poklad? Opravdu to nejsou vždy peníze. Nutně však dodávám, že jsou nezbytným doplňkem vašeho pokladu.

Co by to ovšem bylo za poklad bez nových magických zbraní, které ani z počátku nevíte, co umí, nebo mohou umět. Co by to bylo za poklad, kdyby tam byli jen peníze, bez šperků, prstenů, prazvláštních uměleckých věcí, které ani nevíte, jakou mají hodnotu a už vůbec ne, proč ji mají, když to vypadá jen jako kus hadru apod.

Vaším pokladem jsou tedy nejčastěji peníze, dále také nové znalosti, zkušenosti, kontakty a třeba i vztahy, někdy i milenecké… vlastně v dnešní době dost časté.

Kolikrát se stane, že na konci vaší pomyslné výpravy ztratíte polovinu svých zdrojů, ale získáte nové spojence a třeba i milenku. Poznámka: Milenka vám následně může zničit jednu z vašich pevností, tak bacha na ně. Osobně se tomuto pokušení vyhýbám. Nevyplácí se to, pokud máte závazky. Pokud ne. Hurá na ně.

Dobrá tedy. Podobu pokladů již známe. Kde je hledat?

Viděl jsem jedince procházející firmu po firmě s připravenou prezentací a většinou bez šance. Občas ano. Občas se někdo chytne.

V současné době je velice populární vyhledávat, telefonovat či posílat elektronickou i skutečnou poštu.

Dalším zajímavým přístupem je již zmíněné sbírání informací o lidech ve svém okolí a systematické vyhledávání cíle. V mnoha případech i motivace až něžná manipulace s tímto cílem se záměrem ho nasměrovat k vám. Časově je to sakra náročné. Myslím, že jsou od toho i specializované drahé firmy.

Já mám raději obyčejné sociální sítě a asi nejefektivnější je chození do společnosti. Tj. do určitých komunit apod. Většinou stačí, že se jen někde objevíte a pokud jste tam noví či jinak zajímaví, hned se na vás začnou ostatní ptát.

Zde je další mocná zbraň a tou je pověst. Je třeba ji mít dobrou anebo aspoň nějakou. Kolikrát i špatná pověst funguje. Lidé na vás třeba neustále nadávají, ale protože jste jediný, koho znají, tak za vámi stejně zajdou.

Dobrou metodou je něco vytvořit a předložit to veřejnosti, třeba prostřednictvím internetu a sociálních sítí a následně zajít mezi vaše typické zákazníky. Takže do společnosti. Často za vámi pak zajdou sami.

Zde mají průser samotáři a introverti. Dále také morálně založení lidé, protože spousta zakázek se shání i přes postel a to bez pardonu. Není to můj případ, ale vím, že ty nejlepší kšefty se takto budují. Tu a tam to je slyšet i ve veřejných médiích, takže to sem v klidu také můžu napsat.

Morálně založeným jedincům pomohou tedy i reklamy na internetu, různé kampaně a firmy, které